

Publicerad 2016-10-01 00:01 av Peter G

Klivet ut i livet

jag var snubblande nära
att ramla

att ta klivet
ut i livet
igen
men så hejdade jag mig
eller kanske att jag föll
i alla fall
blev jag kvar
på platsen där jag var

för det var för djupa sår
för många spår
efter en tid som varit svår

många år
jag vet inte om
det är nåt du förstår
nånting av
men jag gav och jag gav
till sist gick jag av
ville inte längre leva som en slav
grävde min egen grav

det var kaos i mitt inre liv
jag var för intensiv
sedan blev jag depressiv

som nån satans terror
mitt liv fuckade upp
stannade på error

jag åt en jävla massa medicin
doktor sa min hjärna skulle bli nice och fin
men mitt blod kokade som
bensin
samtidigt ville jag bara gråta
livet blev en ännu större gåta

men ingen skulle få se mig falla sönder
eller duka under
jag sa till doktor att han
fick skaffa nya kunder
denna gången var det ingen blunder

och jag gick genom alla dessa mörka nätter
kom tillbaka till mig själv
utan tabletter
jag gick genom ett berg
när jag kom ut igen
hade himlen ändrat färg
från grått till blått

jag la mig ner tänkte
det här är allt jag behöver

är över

jag tar klivet ut i livet
men tar ingenting för givet
på himlen står det skrivet
allt det gamla är rivet

jag har vänt kaos till under
har haft mina värsta stunder
på det kan du skriva under

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter G med Poeter.se id #19558 innehar upphovsrätten